

တက္ကသိုလ်နေမင်း

အချစ်နှင့်စစ်၏အစွန်းလွတ်ရာ နှင့်

ရသဝတ္ထုတိုများ

နိဗ္ဗာန် ရှာပုံတော်

ပဒမစ္စုတ၊ မစ္စန္တိ၊

အသင်္ခတ၊ မနုတ္တရံ၊

နိဗ္ဗာနမိတိ၊ ဘာသန္တိ၊

ဝါနမုတ္တော၊ မဟေသယော။

၁။ သေမှုမရှိခြင်း။

၂။ သေခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်း။

၃။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတည်း ဟူသော

အကြောင်းတရားတို့ ၏ ထောက်ပံ့မှုကင်းခြင်း။

၄။ မဂ်ဖိုလ်တို့ ၏ အာရုံဖြစ်ခြင်း။

၅။ တဏှာမှ လွန်မြောက်ခြင်းဟူသော

ဤသဘောတရားတို့ သည်

နိဗ္ဗာန်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များ ဖြစ်လေသည် ။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုလားတောင့်တကြီးစွာဖြင့် စူးစမ်းရှာဖွေကြပေသည်။ ။ လူသားတို့ သည် ဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းရာကို ရောက်လိုကြ၏။ ရလိုကြ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြရာတွင် လည်း ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်းကုန်၏။ သီလ တရားဆောက်တည်၍ လည်း နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်းကြကုန်၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓထံတော်တွင် ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီး၊ ပန်းမာလ်တို့ ကို ကပ်လှူ၍ လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထ နိဗ္ဗာန်ကို ရလိုကြောင်း၊ ဆုတောင်းကြပြန်သည်။ ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ တောင့်တရှာဖွေ၍ နေကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့ မှ လွတ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အဘယ်ကြောင့် မရနိုင်ကြပါသနည်း။

နိဗ္ဗာန်နှင့်ပတ်သက်၍ မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက "နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရလိုကြောင်းနှင့် ဆုတောင်းတာလည်း များ လှပြီ။ အကျင့်မပါ၊ ဗလာတောင်းတော့၊ အာညောင်းရုံပဲ ရှိတော့သည် "ဟု ဆုံးမတော်မူခဲ့လေသည်။ ။

နိဗ္ဗာန်နှင့်ပတ်သက်သော အယူအဆများကို ကျမ်းတတ် ပညာရှင်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်၊ သဘော သဘာဝအကြောင်းတရားတို့ ကို မတင်ပြ၊ မဆွေးနွေးမီ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာပုံတော် ဖွင့်ခဲ့သော ဇေယျသေနမင်းသားနှင့် ဘူမိဇေယေရ်တို့ ၏ အကြောင်းအရာကို ရှေးဦးစွာ တင်ပြလိုပေသည်။ ။ အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ရှုဉ်နက်တို့ အား အစာကျွေး၍ မွေးမြူရာ ဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင်ဘူမိဇေယေရ်သည် နံနက်ရောက်သောအခါ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုယူ၍ ဇေယျသေနမင်းသား၏ အိမ်တော်ဆီသို့ ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူသည်။ ။

ဇေယျသေနမင်းသားသည် အရှင်ဘူမိဇေယျသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မထေရ်မြတ်နှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်တရစကားများ ပြောဆိုပြီး အရှင်ဘူမိဇေယျထေရ်အား လျှောက်ထားလေသည်။

"အရှင်ဘုရား များ စွာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် အရတ္တဖိုလ်တည်း ဟူသော အကျိုးကို တောင့်တ၍ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို စူးစမ်း ရှာဖွေကြပါကုန်၏။ ထိုသို့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရှာဖွေနေကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် အဘယ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မတွေ့မမြင် မသိကြပါသလဲ အရှင်ဘုရား"

၁။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ၊

နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်း၍ ရှာကြကုန်၏။

၂။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ၊

နိဗ္ဗာန်ကို ဆုမတောင်းဘဲ ရှာကြကုန်၏။

၃။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ၊

နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်းလိုက်၊ မတောင်းလိုက်နဲ့ ရှာကြကုန်၏။

၄။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ၊

နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်းသယောင်၊ မတောင်းသယောင်ဖြင့် ရှာဖွေကြကုန်၏။

"သမဏ၊ ဗြဟ္မဏ ဖြစ်ကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို စူးစမ်း ရှာဖွေကြပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် မရနိုင်ကြပါသလဲ အရှင်ဘုရား။ အရှင်မြတ်၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူပါသလဲ အရှင်ဘုရား" ဤသို့ လျှောက်ထားသောအခါ

မထေရ်မြတ်သည် မင်းသားအား မိန့်တော်မူ၏။

"ဒကာတော် ဇေယျသေန မင်းသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက် တော်မှ ဤသို့သော စကားကို ငါသည် ကြားလည်း မကြားဖူးဘူး။ နာလည်း မနာယူဖူးဘူး။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားက ဖြေကြားတော်မူခဲ့လျှင် ဤသို့ဖြေကြားတော် မူလိမ့်မည်ဟု ငါထင်မိပါ၏။

အို... ဇေယျသေနမင်းသား ထို သမဏ၊ ဗြဟ္မဏတို့ သည် နှလုံးသွင်းကြကုန်၏။ မမှန်ကန်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြပါသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို မရနိုင်ကုန်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် နှလုံးသွင်းသာ မှန်ကန်ကြမည်ဆိုပါလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပါက နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရနိုင်ကြမည်သာ ဖြစ်၏။ လောကတွင် ရှိရှိသမျှသော အရာတို့ သည် သဘာဝ နိယာမတရားအတိုင်း မှန်မှန်ကြီးလည်ပတ်၍ နေခြင်းဖြစ်သည် ။ ရာသီစက်ဝန်း၏ လည်ပတ်မှုတွင် နိယာမအလျောက် နွေရာသီကို ရောက်လာပါက တောင်လေသုတ်ဖြူး၍ ဥဩတွေ တေးဆိုကြမည်။ ရွက်ဝါတွေ ကြွေကျ၍ မြေခကြပေမည်။ မိုးရာသီကို ရောက်ပြန်လျှင် ပန်းမျိုးစုံတို့ ဖူးကြပွင့်ကြမည်။ သစ်ပင်ပန်းမာလ်တို့ စိမ်းစို လန်းဆန်းတော့မည်။ ဆောင်းရာသီကို ရောက်ပြန်ကလည်း သဇင်တွေပွင့်မည်၊ အချမ်းတရားတွေက ဆန်းပြားစွာ လွှမ်းထားသည် အအေးဒဏ်ကို တွေ့ကြုံခံစားကြရမည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်၏။

ဤသို့သော သဘောတရားတို့ သည် နိယာမအတိုင်း လည်ပတ်နေကြမည့် သဘောတရားပင် ဖြစ်၏။ သဘာဝတရားကြီးက လူတွေကို လွမ်းအောင်၊ ဆွေးအောင်၊ ငိုကြွေးအောင်၊ ရယ်မောအောင်၊ သတိရအောင်၊ ပြောင်းလဲလည်ပတ်နေခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါပေ။ လူတွေက သာ ငါစွဲ၊ သက္ကာယစွဲတွေနှင့် နှလုံးသွင်း မှားယွင်းစွာဖြင့် အရာရာတွင်

ငါနှင့်ယှဉ်၍ လွမ်းကြ၊ ဆွေးကြ၊ ငိုကြွေး ပူပန်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။

တချို့က လေရှူးဆော်လို့ မျှော်မိသတဲ့ ။ တချို့က ပန်းမျိုးစုံဖူးလို့ ရူးရပြန်သတဲ့ ။ တချို့က ဆိုကြပြန်တယ်။ တုန်ချမ်း မသွားရအောင် ခြုံလွှမ်းထားရတဲ့ စောင်ထူထူထဲကနေ ယုံတမ်း စကားတွေ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ မင်းကို လွမ်းတယ်တဲ့ ။ တကယ်တော့ ရာသီဥတုမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး။ လူတွေကသာ ငါစွဲ၊ သက္ကာယစွဲတွေကြောင့် နှလုံးသွင်းမှားယွင်းစွာဖြင့် ရာသီဥတု နိယာမတရားကု ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

မထေရ်မြတ်သည် ဇေယျသေန မင်းသား လောင်းလှူသော ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပြီး ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူသည် ။ မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ အကြောင်းစုံကို ပြန်လည် လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် "ချစ်သား ဘူမိဇ ဇေယျသေနမင်းသား၏ အမေးစကားကို သင် ဖြေကြားခဲ့ခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လျော်ကန်ပေ၏။ ငါဘုရား၏ အလိုနှင့် လျောက်ပတ် သင့်မြတ်လှပေသည် ချစ်သား ဘူမိဇ။

၁။ မှားသောအယူ ရှိကုန်သော။

၂။ မှားသောအကြံ ရှိကုန်သော။

၃။ မှားသောစကား ရှိကုန်သော။

၄။ မှားသောအလုပ် ရှိကုန်သော။

၅။ မှားသောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။

၆။ မှားသောလုံ့လ ရှိကုန်သော။

၇။ မှားသောအောက်မေ့ခြင်း ရှိကုန်သော။

၈။ မှားသော တည်ကြည်ခြင်း ရှိကုန်သော။

ခပ်သိမ်းကုန်သော သမဏတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏတို့ သည် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ချမ်းသာကို ဘယ်လိုပင် စူးစမ်းရှာဖွေကြပါသော်လည်း မရနိုင်ကြပါကုန်။

ချစ်သား ဘူမိဇ သင်ဟောကြားခဲ့သည့် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားစကားသည် အလွန်ပင် ကောင်းမြတ်သင့်တော် လှပေသည် ။ သို့သော် ဤကဲ့သို့သော ဥပမာဖြင့် ဟောကြားပါမူ ပို၍ သင့်မြတ် လျော်ကန်လှပေမည်။ ချစ်သားဘူမိဇ ဥပမာအားဖြင့် ဟောကြားပါမူကား၊ ဆီကို အလိုရှိသော၊ ဆီကို လှည့်လည်၍ ရှာမှီးကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဆီဆုံကြီးထဲ၌ ဆီထွက်စေနိုင်သော မြေပဲ၊ နှမ်း စသည့် မထည့်ပါဘဲ ဆီထွက်ဖို့ အကြောင်း မဟုတ်သော ကျောက်ခဲသလဲ အမှိုက်သရိုက်တို့ ကို ဆီဆုံကြီးထဲသို့ လောင်းထည့်၍

၁။ ဆီကိုရလိုကြောင်းဖြင့် ဆုတောင်း၍ ကြိတ်သော်လည်း ဆီမရနိုင်။

၂။ ဆုမတောင်းဘဲ ကြိတ်လည်း ဆီမရနိုင်။

၃။ ဆုတောင်းလိုက်၊ မတောင်းလိုက် ကြိတ်သော်လည်း ဆီမရနိုင်။

၄။ ဆုတောင်းသယောင်၊ မတောင်းသယောင်နှင့် ကြိတ်သော်လည်း ဆီမရနိုင်ကြကုန်။ ချစ်သားဘူမိဇ ဥပမာအားဖြင့် ဆီဆုံကြီးထဲ၌ ဆီထွက်ဖို့ အကြောင်းမဟုတ်သော ကျောက်ခဲ သလဲတို့ ကို မထည့်ဘဲ ဆီထွက်စေမည့် မြေပဲ၊ နှမ်းစသည် တို့ ကို ဆုံထဲသို့ ထည့်ပြီး -

၁။ ဆီရလိုကြောင်း ဆုတောင်း၍ ကြိတ်လည်း ဆီရမည် ဖြစ်၏။

၂။ ဆုမတောင်းဘဲ ကြိတ်လည်း ဆီရမည် ဖြစ်၏။

၃။ ဆုတောင်းလိုက်၊ မတောင်းလိုက် ကြိတ်လည်း ဆီရမည် ဖြစ်၏။

၄။ ဆုတောင်းသယောင်၊ မတောင်းသယောင်နှင့် ကြိတ်လည်း ဆီရမည် ဖြစ်၏။

ချစ်သားဘူမိဇ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဆီဆုံကြီးနှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူသော ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးတွင် မြေပဲတွေ နှမ်းတွေနှင့်တူသော ပရမတ်စစ်၊ ပရမတ်သားကိုထည့်၍ ကျောက်ခဲသလဲ အမှိုက်နှင့်တူသော တဏှာ၊ မာ၊ ဒိဋ္ဌိစသည့် ပညတ်သဘောတရားတို့ ကို ပယ်စွန့်ကာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်သည် ရှိသော် ခန္ဓာတည်းဟူသော ဆီဆုံကြီးထဲမှ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာတည်းဟူသော ဆီကို -

၁။ ဆုတောင်း၍ ကြိတ်သည် ဖြစ်စေ။

၂။ ဆုမတောင်းဘဲ ကြိတ်သည် ဖြစ်စေ။

၃။ ဆုတောင်းလိုက်၊ မတောင်းလိုက် ကြိတ်သည် ဖြစ်စေ။

၄။ ဆုတောင်းသယောင်၊ မတောင်းသယောင်နှင့် ကြိတ်သည် ဖြစ်စေ။

နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာစစ်ဖြစ်သော ဆီကို မုချပိုင်ပိုင် ရရှိ ခံစားနိုင်ကြလေကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေယျသေန မင်းသားအား အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ရှေ့၌ မကြားဖူးသေးကုန်သော ဤလေးပါးသော ဥပမာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်၌ ထင်သကဲ့သို့ တပည့်တော်၏ ဉာဏ်တော်၌ အဘယ်မှာ ထင်နိုင်ပါ အံ့နည်း။ အရှင်ဘူမိဇမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို လွန်စွာနှစ်သက်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း

သာ နာယူလေတော့သတည်း။

(ကျမ်းကိုး - ဥပရိပဏ္ဏသပါ၊ သုညတဝဂ်၊ ဘူမိဇေသုတ်)

အမိုက်မနှင့် သမာဓိရှင်

သူမသည် နှလုံးသားလှ၏။ စိတ်သဘောထား ဖြူစင်၏။ အပြောအဆို ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့လှ၏။ သူတော်စင်ရသေ့ ရဟန်းတို့ ကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ရလောက်အောင် မိုက်ရိုင်းသော အလုပ်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ပြုလုပ်ဖူးသူမဟုတ်ခဲ့။ သူမသည် နှလုံးသား လှသလို ရုပ်ရည် ရူပကာယသည် လည်း အလွန်လှပသူဖြစ်သည် ။ နှစ်ဆယ့်ငါးကုဋေသော ရံရွှေတော်ထဲတွင် သူမ၏ အလှအပကို ဦးမာဃကိုယ်တိုင်ပင် ချီးမွမ်းခြင်းခံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည် ။ ထို့ပြင် တရားနှင့်မွေ့လျော်၍ နေသော တောပျော်ရှင်ရသေ့ကြီးက ဂါထာပေါင်း ဆယ့်နှစ်ဂါထာတို့ ဖြင့် သူမ၏ အလှအပကို ချီးမွမ်း ခဲ့ဖူးကြောင်း ဒေသနာတော်ရှိလေသည် ။ သူမသည် မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်တို့ ၏ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြသဖွယ်ဖြစ်သည် ဟု ပင် ဆိုသင့်တော့၏။ သူမ၏ အဖြစ်အပျက်ကို အကြောင်းပြု၍ လောကတွင် "သာသနာဖျက်မ"ဟူသော စကားပုံ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရောသလားဟု ထင်မြင်ယူဆဖွယ် ဖြစ်သည် ။ ထိုစကားပုံသည် အမျိုးသမီးထုတစ်ရပ်လုံးကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေသည် မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည် ။ "ပစ္စည်းမာတု ဤနှစ်ခုကား ဘိက္ခုသေမင်း ဓားနှစ်စင်း" (ပစ္စယမာတု ဤနှစ်ခုကား၊ ဘိက္ခုသတ်ကြောင်း၊ ဓားနှစ်ချောင်းတည့်) ဟူသော အဆုံးအမများ လည်း ရှိပါ၏ ။ ရဟန်းတော်များ သည် ထိုဓားနှစ်စင်းကို သတိကြီးစွာ ရှောင်ကြဉ် ထိ

မီးသိမ်းတော် မူကြကုန်၏။ ဘယ်လိုပင် စောင့်ထိမ်းကာနေကြသော်လည်း လောကတွင် ရဟန်းတော်များ နှင့် မာတုဂါမများ သံယောဇဉ် သမုဒယတို့ ဖြင့် ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင် မိသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်က သာသနာဖျက်မဟု လက်ညှိုး ထိုးတက်ကြကုန်၏။ အမျိုးသမီးတိုင်းသည် ထိုကဲ့သို့ လက်ညှိုး ထိုးခံရမည်ကို ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ကြကုန်၏။ အကယ်စင်စစ် သူမ၏ အကြောင်းကိုသာ သိကြပါမူ အဘယ်မှာ မတုန်လှုပ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မန်လည်ဆရာတော်နှင့် မင်းကွန်း အလယ်တောရ ဇေတဝန် ဆရာတော်တို့ ၏ အမေးအဖြေ သတပဒိကပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာကျမ်းတွင် ..

နှစ်ကုဋေငါးသန်းဘော်ရွှေထက်၊ အသရေသူတွင် စုပါတဲ့ ရှင်ပုကလေး။

ဣတ္ထိလိင်ရင်ငွေငယ်သူစိမ်လို့ ၊ သမာဓိဖျက်ဝန်ပြစ် ကျမ်းစစ်လို့ဆေး။

တရားရှင်ရသေ့ ရဟန်းတို့ ကို ပြစ်မှား၍ အပါယ်ဆင်းရဲ၌ ခံစားကြသူတွေ၊ သံသရာတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးစွာဖြင့် ကျင်လည်ကြရသူတွေ များလှပါပြီ။ ရှင်ရသေ့ရဲ့ သီလကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ကြံစည်ရုံမျှနှင့် ကြက်သီးမွေးညှင်းဖျန်းဖျန်းထအောင် တုန်လှုပ် ချောက်ချားလှပါပြီဟု မပြစ်မှားလို၍ အဖန်ဖန် တောင်းပန်၍ နေသော နတ်သမီးလေးသည် ၊ သိကြားမင်း၏ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန် မိလေသည် ။ ဤအမှုတွင် နတ်သမီးလေးမှာ အပြစ်ရှိနိုင် မရှိနိုင် မေးလိုရင်း ဖြစ်ပေသည်

။

နှစ်ကုဋေငါးသန်းဘော်ရွှေထက်၊ အသရေသူတွင် စုပါတဲ့ လမ္ဗုသာမိ

ဣတ္ထိလိင်ရင်ငွေငယ်သူစိမ်လို့ ၊ သမာဓိဖျက်ဝန်ပြစ်ပါဌဲ ကျမ်းစစ်ခါ အာဂုမ်ညိုလိုက်မယ် ဘုန်းမှတ်လေဘိ။

အယောနိသော ဘိက္ခဝေမနသိကရောတော အနုပ္ပန္နာနိ အကုသလာ နိ သပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဥပ္ပန္နနိ အကုသလာနိဘိယျောဘာဝါယဝဗန္တိ၊ ဟူသော ပါဠိ ကို ထောက်၍ လည်းကောင်း၊ မနေပုဗ္ဗင်္ဂီမာ...၊ တတောနံဒုက္ခမန္တေ တိစ ဣဝံ ဝဟတောပဒံ။ ဟူသော ပါဠိကိုထောက်၍ လည်းကောင်း။

ကဿပဘုရားလက်ထက် ဒဠမတ္တဖြစ်သော
သူငယ်ချင်းရဟန်းနှစ်ပါး၏ ချစ်ခင်ခြင်းကို မြဲမြံသိလို၍ မိန်းမယောင် ဆောင်လျက် သီလပျက်သည် ထင်အောင် စမ်းမိသော ကောဏ္ဍဒါန မ ထေရ်အလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်၏ ဝီမံသာမိပ္ပာယ်ဖြင့် ငရဲ၌ ကြာမြင့်စွာခံရ သော ဝတ္ထုကိုထောက်၍ ၎င်းသမာဓိဖျက်ဝန်ကား အလွန်ကြီး၏ ဟု မှတ်၊ ရသေ့ရဟန်းတို့ ကို ပြစ်မှားဖျက်ဆီးမိခြင်းမှာ အလွန်အပြစ်ကြီး လေးကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည် ။

သိကြားမင်း၏ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သော နတ်သမီးလေးအတွက် ၊ ဣသိသိခံရသေ့ကို ပြစ်မှားဖျက်ဆီးခြင်းမှ တစ်ပါး အခြားရွေးချယ်စ ရာ လမ်းမရှိတော့ပေ။ အကယ်စင်စစ် ရှင်ရသေ့ကို ပြစ်မှားလိုစိတ် အ လျဉ်းမရှိခဲ့၊ သို့သော် လက်ရှိအခြေအနေတွင် အမိန့်ကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ လွန်ဆန်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ကျင်လည်ရဦးမည့် သံသရာဝယ် နောင်ဘ ဝများ စွာ၌ ထိုအမိန့်ထက် ကြောက်စရာကောင်းသော သံသရာဝန်ကို တွေးမိလေတိုင်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကြက်သီးမွေးညင်း ဖျန်းဖျန်းထ အောင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိသည် မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည် ။

"နှစ်ဆယ့်ငါးကုဋေသော ရံရွေတော်ထဲမှာ သင့်ထက်သာလွန်ပြီး အ

လှသရဖူကို ဆောင်ကြကုန်သော နတ်သမီးတွေ အများကြီးရှိတာ မှန်ပါတယ်။ ယောက်ျားတစ်ပါးကို လှည့်စားဖြားယောင် မိမိအလိုသို့ရောက်အောင် သွေးဆောင်ဖမ်းစားနိုင်တဲ့ မာယာအတတ်မှာ သင့်လောက် ဘယ်သူမှ မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြဘူး" ဒါကြောင့် မငြင်းပါနဲ့ သင်သာသွားပါ။ အမိန့်ကို ချီနိုင်သမျှ ချီသာအောင် ပရိယာယ်ပါပြောခဲ့သော သိကြားမင်း၏ စကားများကို ကြားယောင်ရင်းဖြင့် သူမသည် ဟိမဝန္တတောထဲသို့ အရောက်သွားခဲ့ရတော့သည်။ ။ မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်မို့ ဖြေသိပ်စရာနည်းလမ်းကို ရှာကြံတွေးတောကြည့်မိပါ၏။ သို့သော် မိမိ လုပ်ဆောင်ရမည့် မိုက်ရိုင်းမှုမျိုးနှင့် တူသော အကြောင်းအရာမျိုးကား ဘယ်အခါကမျှ မရှိခဲ့ဘူးပေ။ လောကတွင် ရဟန်းတော်များ နှင့် မာတုဂါမတို့ ဆက်နွယ်ပတ်သက်ခဲ့ကြသော အကြောင်းအရာများ ရှိခဲ့ကြပါ၏။ ခေတ်အဆက်ဆက် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသော တေးကဗျာ အလင်္ကာများ သည် ပင် ယနေ့တိုင်အောင် တည်ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။ ။

"ပျိုလေးတို့ အိမ်ဦးဆပ်သွားဖူးက တစ်ရုံနှစ်ရုံကျေးတွေ ကအုံ၊ အုံပါ နှင့် ကိုရွှေကျေး၊ ပျိုတို့ မောင်ရှင်လိင်ပြန်မှ နားပန်ဖို့ လေး။"

လှလင်ပျိုလေး တွေဝိုင်းဝိုင်းလည်နေကြသော်လည်း ရှင်လိင်ပြန် လူထွက်လာမည့် ချစ်ဦးသူကို သစ္စာရှိရှိစောင့်မျှော်နေကြသော မိန်းမပျိုလေးများ ...။

ရစ်တန်ထိုးပါလို့ ကြိုးချပ်နှင့်အကွက်လယ်၊ ပျိုတို့ မောင်သူဆင်မြန်းဖို့ ဆန်းလို့ မယ်ချယ်၊

ဆက်မပြတ်အောင် ပလက်ခတ်က အသံကျယ် နယ်ကျော်တဲ့ ပျို့ယက္ကန်း၊ ဝါအကျွတ်ကိုလှ ဝတ်ရစေ ပျို့လူချောကို စောလို့ ရည်မှန်း။ ဝါကျွ

တ်လို့ လူထွက်လာမည့် ချစ်ရသူအတွက် ယက္ခန်းကို ကိုယ်တိုင်ရက်ကာ
စောင့်မျှော်နေကြသော မိန်းမငယ်လေးများ ...

တစ်လိမ်နှစ်လိမ်ပွေ လိမ်ရှုပ်တယ် ရွှေချည်ဘုတ် မရှင်းပါ။
မောင်ကြီးရှင်လိင်ပြန်အမိ မြန်းဖို့ လက်ခတ်မြိုင်မြိုင် ခတ်ရပေအုန်းမှာ
...။

မမလေးတို့ ပျို့ဥယျာဉ်အဝင်သာ စေတောင်း ဗောဓိရွှေကျောင်း...။

နှမလက်လျော့နေလေတော့ဟု ချစ်ပေါ့ မကြုံညှိုးငယ်ပုံမျှ၊ ရက်ဟု
တ်ကျွေးကြုပ်၊ ချမင်းတုပ်သို့၊ စိတ်ချုပ်မပွင့်၊ ပျံလွင့်မေတ္တာ၊ ကရုဏာနှင့်
တဏှာလောဘ၊ ဒေါသမြွေထူ၊ ရမ္မက်မြူကို၊ ဘယ်သူ ကြိုးရှာလေတော့
မည်။

ဤကဲ့သို့သော တေးကဗျာတို့ သည် ရဟန်းတော်များ နှင့် မာတုဂါမ
တို့ ၏ အကြား မေတ္တာ တရားများ ၊ သစ္စာစောင့်စည်း၊
အကြင်နာကြီးကြပုံများကို သီကြူးဖွဲ့ဆိုခဲ့ကြချင်းပင် ဖြစ်သည် ။ ဧကစာ
ရီကျင့်ပြီး ဈာန်သမာပတ်နှင့် မွေ့လျော်နေသော ရှင်ရသေ့ကို တစ်ဖက်
သတ် အနိုင်ကျင့်ရမည့် အဖြစ်မှာ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုတွင် ဂန္ထဝင်တင်ခဲ့ရ
သော တေးကဗျာတို့ နှင့် လားလားမျှမစပ်ဆိုင်ချေ။

သို့တစေ၊ သူခိုင်းသည့်တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ပေးနိုင်
သူကို သိကြားမင်းသည် ဆုလာဘ်တွေများ စွာ ပေးသနားသော အ
လေ့အထရှိပေသည် ။ ထိုသို့သော အခွင့်အရေးမျိုးကို မလွဲမသွေ ကြုံ
တွေ့ရပါလို၏ ဟု သော အကြိမ်ကြိမ် ဆုတောင်းရင်းဖြင့်ပင် ဘယ်သူတ
စ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မလုပ်ဖူးသော တရားရှင် ရှင်ရသေ့ကို ဖြားယောင်း
လှည့်စား ပြစ်မှားဖျက်ဆီးခြင်း ဟူသော အလုပ်ကြီးကို ပြုလုပ်ကျူးလွန်
ကာ မိန်းမရိုင်းဘဝသို့ ရောက်ခြင်းမလှ ရောက်ခဲ့ရလေ တော့သည် ။
